

ACC. NR M. 12146:1.

Landskap: Skåne Upptecknare: Erik Nilsson Glimåkra
Härad: Ö. Göinge Berättare: Karl Persson "
Socken: Glimåkra Berättarens yrke: f. d. hem. ägare
Uppteckningsår: 1951 Född år i c:a 72 år gammal

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Födorännen och födovisar. s. 1.

LWF 74.

Luf. 74
/Luf. 74. Födoämnen och fördomar.

Svamp . Svamp hade vi aldrig till vårt, sa Karl Persson. "Kan väl inte va me'd mad i de dära". Herrskaperna vill ja mingas brugte det. Niklas på Björkeröd hörde till herrskapet. Hos honom hörde jag på nittitalet att det åts rapphöns med svamp. Här var en skollärare samma tid som hette Lundmark och han hade en svampkarta. Han vågade dock inte själv använda svamp men han sa att det bruktes sådant av herrskaper. Men kregen tyckte aned. Va alldeles vilda inaugusti så man kunde knappt få hem dem. Stora gråa svampa va di särdeles begärliga på. Men vi plocka svamp "te o förgi fluor mä. Krösa den te mos, blanda den mä mjölk och sätta den i fönstret. Visste ingen annan hjälp te fluorna än svampen. Jo, så minns ja vi hade röksvamp att lägga på sår. Men gammal skulle de va, så den rök.

Häst Den förste som åt hästkött minns ja inte men i min ungdom ville ingen ve den maden. Ingen visste varför men de va väl gammal vana men för omtrent femti år sen började fler o fler äta "ticket" Kitte Pers Bengta va matlagerska på kalas men på ställe där di använde "hossatjöd" gick hon inte. Bort i Osby fanns en tysk slaktare, som hette Lebke. Han sålde något som han kallade "Hamburgerkorv". Först visste ingen va de va men snart ble de bakant att det var hästkött och då ville ingen handla där. "At allri hästkött sa far, om du tar med handen på insidan av hästlåret kan du sen känna hur "otiet" det är. Då känner du de luktar "hass", sa han.

Kalv, killing och lamm. hörde te den goa föan. Men far kunde aldrig fördra späkalv. 'De liknar efterbörd", sa han, "bara slams". Getabock skulle inte ätas under brunsttiden, åtminstone. "Han slugar ramma-tjöd" sades förnedrande om den, som åt ramma-bockar. Ramm betydde brunst.

Höns var finaste födan. Men högg huvudet av dem, eller vred nacken av dem.

Orm . Det berättades att storbönderna förr i tiden slaktade orm och utfodrade sina drängar med. De e nog bara prad, sa den gamle men tillade: Vaför skulle de inte kunna gå när di nu äder allt mojeled.

Landskap: Skåne Berättare: Karl Persson
Härad: Östen Gjöngö Berättarens yrke: f. d. hemmansägare
Socken: Glimåkra Berättarens adress: Glimåkra
Uppteckningsår: 1951 Född år: 72 år gammal omkring

Upptecknare: Eriks Nilsson, Skolan, Glimåkra.

